

Joost Asselbergs slaat zijn slag

De laatste manche van de interne competitie verloopt zeer vreemd en onverwacht en is juist daarom eigenlijk heel leuk. Elke ronde is er wel een nieuwe koploper en na de 3e ronde is dat Joost Asselbergs. Joost verraste Kees van Hogeloon met een originele openingskeuze (1.e3 2.b3) en misschien kwam het daardoor dat Kees al vroeg in de opening in de fout ging. Hij verloor een pion en zijn stelling was brandhout. Kees probeerde zijn stelling langzamerhand te verbeteren, maar Joost gaf geen krimp, hield de druk op de ketel en won van Kees van Hogeloon. Door die winst wipte Joost behalve over Kees ook over koploper John van Helden (afgemeld) en de nummer 2 Toon de Rooij (vrijgeloot) heen en werd de nieuwe koploper.

Louis van Mechelen wist Geraldine Korver een stuk te ontfoetselen en gaf dat voordeel niet meer uit handen. Winst voor Louis dus. De andere partijen eindigden allen in remise, terwijl het eigenlijk geen van alle typische remise-partijen waren. Cor Lazeroms en Matti Hurkmans speelden beiden op de aanval, maar aan het eind had ieder evenveel en werd de vrede getekend. De partij tussen Wim Soeters en Ger van Aalst was een partij met gekruiste rochades, waarbij eerst Ger de beste aanvalskansen kreeg, Wim terug kwam in de partij en zelfs een stuk won, maar Gers pionnen stonden zo goed dat Wim het stuk toch weer terug zou moeten offeren. Ook hier dus maar remise. Ook de partij tussen Cees Buurman en Jan Rijkse was een krankzinnige partij, waar van alles in gebeurde, maar aan het eind waren beiden blij met een half punt en kwamen daarom snel tot een akkoord. Wellicht vonden de schakers in 't Trefpunt inspiratie bij politiek Den Haag om na heel wat hectiek ineens heel snel de lasten te delen en het op een akkoord te gooien.

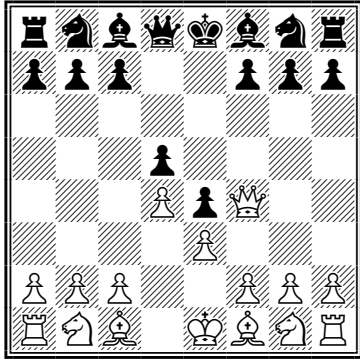
De stand aan kop in de C-manche is nu als volgt:

1. Joost Asselbergs 70
2. John van Helden 68
3. Toon de Rooij 64
4. Ger van Aalst 45
5. Jan Rijkse 45
6. Kees van Hogeloon 42
7. Cees Buurman 39½
8. Wim Soeters 36½
9. Jan van Mechelen 31½
10. Cor Lazeroms 24

Dat openen met 1.e3 ook heel verkeerd kan uitpakken bewijst een partij tussen de Russen Koezin en Varfalamejev uit 1973. Wit verloor de partij overigens niet door zijn eerste zet, maar door zijn vreselijk onhandige dame-manoeuvre:

1.e2-e3,e7-e5 2.d2-d4,d7-d5 3.Dd1-f3?,e5-e4 4.Df3-f4???

4...,Lf8-d6! en zeg maar dag tegen de witte dame. Wit gaf onmiddellijk op.